2021. május 21., péntek

P9_TA(2021)0262

A személyes adatok Egyesült Királyság általi megfelelő védelme

Az Európai Parlament 2021. május 21-i állásfoglalása a személyes adatok Egyesült Királyság általi megfelelő védelméről (2021/2594(RSP))

(2022/C 15/23)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta), és különösen annak 7., 8., 16., 47. és 52. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió Bírósága (EUB) a C-311/18. sz., Adatvédelmi biztos kontra Facebook Ireland Limited és Maximillian Schrems ügyben hozott, 2020. július 16-i ítéletére (Schrems II ítélet) ([1]),

— tekintettel az Európai Unió Bírósága a C-362/14. sz., Maximillian Schrems kontra adatvédelmi biztos ügyben hozott, 2015. október 6-i ítéletére (Schrems I ítélet) ([2]),

— tekintettel az Európai Unió Bírósága a C-623/17. sz., Privacy International kontra Secretary of State of Foreign and Commonwealth Affairs ügyben hozott, 2020. október 6-i ítéletére ([3]),

— tekintettel az egyesült államokbeli NSA megfigyelési programjáról, a különféle tagállamokban megfigyelést végző szervekről és az uniós polgárok alapvető jogaira, valamint a transzatlanti bel- és igazságügyi együttműködésre gyakorolt hatásukról szóló, 2014. március 12-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel az EU–USA adatvédelmi pajzs által nyújtott védelem megfelelőségéről szóló, 2018. július 5-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel a Facebook-felhasználók adatainak a Cambridge Analytica általi felhasználásáról és az adatvédelemre gyakorolt hatásokról szóló, 2018. október 25-i európai parlamenti állásfoglalásra ([6]),

— tekintettel az EUB 2020. július 16-i Data Protection Commissioner kontra Facebook Ireland Limited, Maximilian Schrems ügyben hozott ítéletére vonatkozó, 2021. május 20-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel az uniós kereskedelempolitikai felülvizsgálatáról szóló, 2020. november 26-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága között létrejött 2020. december 31-i kereskedelmi és együttműködési megállapodásra ([9]),

— tekintettel az EU és az Egyesült Királyság közötti tárgyalások eredményéről szóló, 2021. április 28-i állásfoglalására ([10]),

— tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (általános adatvédelmi rendelet) ([11]) (GDPR),

---

([1]) ECLI:EU:C:2020:559.
([2]) ECLI:EU:C:2015:650.
([3]) ECLI:EU:C:2020:790.
([4]) HL C 378., 2017.11.9., 104. o.
([5]) HL C 118., 2020.4.8., 133. o.
([6]) HL C 345., 2020.10.16., 58. o.
([7]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0256.
([8]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0337.
([9]) HL L 444., 2020.12.31., 14. o.
([10]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0141.
([11]) HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

— tekintettel a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([12]) (a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv),

— tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([13]),

— tekintettel az elektronikus kommunikáció során a magánélet tiszteletben tartásáról és a személyes adatok védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2017. január 10-i bizottsági javaslatra (COM(2017)0010) és az Európai Parlament erre vonatkozóan 2017. október 20-án elfogadott állásfoglalására ([14]),

— tekintettel az Európai Adatvédelmi Testület ajánlásaira, beleértve az elektronikus hírközlési adatvédelmi rendeletről szóló, 2021. március 9-i nyilatkozatát és az adattovábbítási eszközöket a személyes adatok uniós védelmi szintjének való megfelelés biztosítása érdekében kiegészítő intézkedésekről szóló 01/2020. számú, 2020. november 10-i sz. ajánlásait,

— tekintettel a 29. cikk szerinti adatvédelmi munkacsoport által 2018. február 6-án elfogadott és az Európai Adatvédelmi Testület által jóváhagyott megfelelőségi referenciára,

— tekintettel az Európai Adatvédelmi Testületnek a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv szerinti megfelelőségi referenciáról szóló, 2021. február 2-i 01/2021. számú ajánlására,

— tekintettel a Bizottság által 2021. február 19-én közzétett megfelelőségi határozattervezetekre, amelyek közül az egyiket az általános adatvédelmi rendelet ([15]), a másikat pedig a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv ([16]) alapján tették közzé,

— tekintettel az Európai Adatvédelmi Testület a személyes adatok Egyesült Királyság általi megfelelő védelméről szóló (EU) 2016/680 irányelv szerinti európai bizottsági végrehajtási határozat tervezetéről szóló, 2021. április 13-i 14/2021. és 15/2021. sz. véleményére,

— tekintettel az emberi jogok európai egyezményére (EJEE) és az Európa Tanács személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló egyezményére, valamint módosító jegyzőkönyvére („108+ egyezmény”), amelyeknek az Egyesült Királyság részes fele,

— tekintettel a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

— tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság állásfoglalási indítványára,

A. mivel a személyes adatok határokon átnyúló továbbíthatósága az innováció, a termelékenység és a gazdasági versenyképesség kulcsfontosságú mozgatórugója lehet, és döntő fontosságú a határokon átnyúló szervezett bűnözés és súlyos bűncselekmények elleni küzdelem, valamint a terrorizmus elleni küzdelem terén végzett együttműködésben, amely egyre inkább a személyes adatok cseréjétől függ;

B. mivel az Európai Unió Bírósága a Schrems I. ügyben hozott ítéletében rámutatott, hogy a hírszerző hatóságok válogatás nélküli hozzáférése az elektronikus kommunikáció tartalmához sérti a Charta 7. cikkében foglalt, a közlések titkosságához való jog lényegét, és Egyesült Államok nem biztosít megfelelő jogorvoslati lehetőségeket a nem amerikai személyek számára a tömeges megfigyeléssel szemben, megsértve ezzel a Charta 47. cikkét;

([12]) HL L 119., 2016.5.4., 89. o.
([13]) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.
([14]) A8-0324/2017.
([15]) A személyes adatok Egyesült Királyság általi megfelelő védelméről szóló (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti bizottsági végrehajtási határozattervezet.
([16]) A személyes adatok Egyesült Királyság általi megfelelő védelméről szóló (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti bizottsági végrehajtási határozattervezet.

2021. május 21., péntek

C. mivel az Egyesült Királyság hagyományosan fontos kereskedelmi partner volt számos uniós tagállam számára, valamint szoros szövetségesük a biztonság területén; mivel az Uniónak és az Egyesült Királyságnak az Egyesült Királyság Unióból való kilépése ellenére is fenn kell tartania ezt a szoros együttműködést, mivel az mindkét fél számára előnyös lesz;

D. mivel az európai vállalkozásoknak jogi egyértelműségre és jogbiztonságra van szükségük, mivel a személyes adatok határokon átnyúló továbbíthatósága egyre fontosabbá vált minden olyan vállalkozástípus számára, amely nemzetközi szinten szállít árukat és nyújt szolgáltatásokat; mivel rendkívül fontos az Egyesült Királyságra vonatkozó, az általános adatvédelmi rendelet szerinti megfelelőségi határozat, mert számos európai vállalkozás folytat kereskedelmet a La Manche csatornán keresztül, különös tekintettel arra, hogy a brexit még új fejlemény, és az Unión belül nem korlátozták az adatforgalmat; mivel a szilárd megfelelőségi keretrendszer elfogadásának elmaradása a személyes adatok kereskedelmi célú, az Uniós és az Egyesült Királyság közötti, határokon átnyúló továbbításában bekövetkező zavarok, valamint a magas megfelelési költségek kockázatát hordozná;

E. mivel a kereskedelmi és együttműködési megállapodás számos biztosítékot és feltételt tartalmaz a releváns személyes adatoknak a bűnüldözéssel összefüggésben történő cseréjére vonatkozóan; mivel a személyes adatok forgalmára vonatkozó tárgyalások a kereskedelmi és együttműködési megállapodásra vonatkozó tárgyalásokkal párhuzamosan folytak, de nem fejeződtek be az átmeneti időszak végéig, 2020. december 31-ig; mivel az „áthidaló klauzulát” átmeneti megoldásként foglalták bele a kereskedelmi és együttműködési megállapodásba az Egyesült Királyság azon kötelezettségvállalásától függően, hogy nem változtatja meg jelenlegi adatvédelmi rendszerét, annak érdekében, hogy a megfelelőségi határozat elfogadásáig biztosítsák a személyes adatok áramlásának folytonosságát az Unió és az Egyesült Királyság között; mivel a kezdeti négy hónapos időszakot kiterjesztették, és 2021. június végén fog lejárni;

F. mivel a Bizottság által végrehajtási határozata tervezetének előterjesztését megelőzően folytatott értékelése nem fejeződött be és nem volt összhangban az EUB megfelelőség-értékelésekre vonatkozó követelményeivel, ahogyan azt az Európai Adatvédelmi Testület megfelelőségről szóló véleményében kiemelte, amelyben javasolta, hogy a Bizottság folytassa az Egyesült Királyság tömeges adatgyűjtésre, külföldi hozzáférésre és az információmegosztás területén kötött nemzetközi megállapodásokra, a bűnüldözési célból gyűjtött információk további használatára, valamint az igazságszolgáltatás biztosainak függetlenségére vonatkozó törvényeinek vagy gyakorlatának további értékelését;

G. mivel az Egyesült Királyság törvényének és/vagy gyakorlatának egyes szempontjait a Bizottság nem vette figyelembe, ami olyan végrehajtási határozattervezetekhez vezetett, amelyek nem állnak összhangban az uniós joggal; mivel az általános adatvédelmi rendelet 45. cikke szerint a védelmi szint megfelelőségének értékelése során a Bizottságnak különös tekintettel kell lennie az alábbiakra: „(…) a vonatkozó általános és ágazati jogszabályok, köztük a közbiztonságra, a védelemre, a nemzetbiztonságra vonatkozó és a büntető anyagi jogi rendelkezések, a közhatalmi szervek személyes adatokhoz való hozzáférését szabályozó rendelkezések, valamint az ilyen jogszabályok végrehajtása, az adatvédelmi szabályok, szakmai szabályok és biztonsági intézkedések, ideértve a személyes adatok harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére történő újbóli továbbítására vonatkozó azon szabályokat, amelyeknek az adott országban vagy nemzetközi szervezeten belül meg kell felelni; ítélkezési gyakorlat”, valamint „a szóban forgó harmadik ország vagy nemzetközi szervezet nemzetközi kötelezettségei vagy egyéb, jogilag kötelező erejű egyezményekből vagy jogi eszközökből, valamint többoldalú vagy regionális rendszerekben való részvételéből eredő – különösen a személyes adatok védelmével kapcsolatos – kötelezettségei”, amely magában foglalja az olyan más területekre vonatkozó nemzetközi megállapodásokat, amelyek az adatokhoz való hozzáféréssel vagy az információmegosztással kapcsolatosak, és ezért az ilyen nemzetközi megállapodások értékelését kívánják meg;

H. mivel az EUB egyértelműen megállapította a Schrems I ügyben hozott ítéletében, hogy „a harmadik ország által biztosított védelmi szint vizsgálata során a Bizottság köteles értékelni a belföldi jogából, vagy a vállalt nemzetközi kötelezettségeiből eredően ebben az országban alkalmazandó szabályok tartalmát, valamint az e szabályok tiszteletben tartásának biztosítására szolgáló gyakorlatot, mivel ezen intézménynek a 95/46/EK irányelv 25. cikke (2) bekezdésének megfelelően figyelembe kell vennie a személyes adatok harmadik országba való továbbítására vonatkozó valamennyi feltételt.” (75. pont);

I. mivel a hírszerző szolgálatok tevékenysége és a harmadik országokkal való megosztás nem tartozik az uniós jog hatálya alá a Szerződések értelmében, amennyiben a tagállamokról van szó, ezek a harmadik országok által ajánlott személyes adatok szintjére vonatkozó szükséges megfelelőség-értékelés hatálya alá tartoznak, ahogyan azt az EUB Schrems I és II. sz. ítéletei is megerősítik;

J. mivel az adatvédelmi normák nem csak a hatályban lévő jogszabályon múlnak, de e törvények gyakorlati alkalmazásán is, valamint mivel a Bizottság döntésének előkészítése során csak a jogszabályt értékelte, nem annak gyakorlati alkalmazását;

K. mivel a Bizottság jelenleg tizenkét olyan harmadik országot ismer el, amelyek az általános adatvédelmi rendelet szerinti megfelelő védelmet biztosítanak, valamint nemrégiben zárta le a Koreai Köztársasággal e tekintetben folytatott tárgyalásokat; mivel az Egyesült Királyság az első ország, amely számára a Bizottság javasolja a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv szerinti megfelelőség megállapítását;

L. mivel az Egyesült Királyság esete különbözik minden korábbi megfelelőségértékeléstől, mivel az egy korábbi uniós tagállamot érint, amely az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseit teljes mértékben beépítette nemzeti jogába, továbbá rendelkezett arról, hogy minden „az uniós jogból eredő nemzeti jogszabály” – többek között a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelvet átültető jogszabály – alkalmazandó marad az átmeneti időszak végeztével;

I. **ÁLTALÁNOS ADATVÉDELMI RENDELET**

Általános észrevételek

1. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság aláírta az emberi jogok európai egyezményét és az Európa Tanácsnak a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló egyezményét; elvárja, hogy az Egyesült Királyság – annak ellenére, hogy kilépett az Európai Unióból – biztosítsa ugyanazt a minimális adatvédelmi keretet;

2. üdvözli az Egyesült Királyság elkötelezettségét a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartása, valamint az EJEE-ben meghatározott alapvető jogok – többek között a magas szintű adatvédelem – hazai védelme és érvényre juttatása iránt; emlékeztet arra, hogy ez az EU és az Egyesült Királyság közötti együttműködés szükséges előfeltétele; emlékeztet arra, hogy annak ellenére, hogy az emberi jogok európai egyezménye (EJEE) magánélethez való jogról szóló 8. cikke az Egyesült Királyság belső jogának részét képezi az 1998. évi emberi jogi törvényen keresztül és a közjogban is szerepel a magánélet védelmével kapcsolatos információkkal való visszaélés új tényállása révén, az adatvédelemhez való alapvető jog beillesztésére irányuló erőfeszítéseket a kormány leszavazta;

3. rámutat arra, hogy az Unió emberijog-központú megközelítést alkalmaz az adatkormányzásban erős adatvédelmi szabályok létrehozása által az általános adatvédelmi rendeleten belül, valamint ezért mélyaggodalmát fejezi ki az Egyesült Királyság miniszterelnökének nyilatkozatai miatt, amelyekben kijelenti, hogy az Egyesült Királyság törekedni fog az uniós adatvédelmi szabályoktól való eltérésre, és saját „szuverén” ellenőrzéseket fog bevezetni ezen a területen; úgy véli, hogy az Egyesült Királyság 2020. évi nemzeti adatstratégiája elmozdulást jelent a személyes adatok védelméről az adatok szélesebb körű felhasználása és megosztása felé, ami összeegyeztethetetlen az általános adatvédelmi rendelet szerinti tisztességes eljárás, adatminimalizálás és célhoz kötöttség elvével; megjegyzi, hogy az Európai Adatvédelmi Testület a megfelelésre vonatkozó véleményeiben hangsúlyozta, hogy ez az Unióból továbbított személyes adatok védelmére vonatkozó lehetséges kockázatokhoz vezethet;

4. rámutat arra, hogy az érvényes megfelelőségi határozatok nagy mértékben hozzájárulnak a polgárok alapvető emberi jogainak és a vállalatok jogbiztonságának védelméhez; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az olyan megfelelőségi határozatok, amelyek hiányos értékelésen alapulnak és amelyeket a Bizottság nem érvényesít megfelelően, ellenkező hatást érhetnek el ha bíróságon megtámadják őket;

5. rámutat, hogy mivel a Bizottság által végrehajtási határozata tervezetének előterjesztését megelőzően folytatott értékelése nem fejeződött be és nem volt összhangban az EUB megfelelőség-értékelésekre vonatkozó követelményeivel, ahogyan azt az Európai Adatvédelmi Testület megfelelőségről szóló véleményében kiemelte, amelyben javasolta, hogy a Bizottság folytassa az Egyesült Királyság tömeges adatgyűjtésre, külföldi hozzáférésre és az információmegosztás területén kötött nemzetközi megállapodásokra, a bűnüldözési célból gyűjtött információk további használatára, valamint az igazságszolgáltatás biztosainak függetlenségére vonatkozó törvényeinek vagy gyakorlatának további értékelését;

Az általános adatvédelmi rendelet végrehajtása

6. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság akkor is hiányosan vagy gyakran egyáltalán nem hajtotta végre az általános adatvédelmi rendeletet, amikor még az EU tagja volt; rámutat különösen arra, hogy az Egyesült Királyság Információs Biztosának Hivatala (ICO) a múltban nem hajtotta azt végre megfelelően; rámutat például arra, hogy az ICO az érdekelt felekkel szervezett két összejövetelt követően lezárta a hirdetési technológiákkal kapcsolatos panaszt, és jelentést tett közzé (a továbbiakban: az Adtech-ről szóló frissített jelentés), amelyben kijelentette, hogy „a hirdetési technológiaipar

még nem elég érett az adatvédelmi követelmények megértéséhez", és ezáltal egyik jogérvényesítési jogkörét sem gyakorolta ([17]); aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a végrehajtás elmaradása strukturális probléma, amint azt az ICO szabályozási intézkedési politikája is bizonyítja, amely kifejezetten kimondja, hogy „az esetek többségében hatáskörünket azon legsúlyosabb esetekben tartjuk fenn, amelyek a tájékoztatási kötelezettségek legsúlyosabb megsértését jelentik. Ezek jellemzően szándékos, gondatlan cselekedeteket vagy a tájékoztatáshoz való jog kötelezettségének ismételt megsértését foglalják magukban, amelyek egyéni kárt vagy sérülést okoznak."; hangsúlyozza, hogy a gyakorlatban ez azt jelenti, hogy az adatvédelmi törvény számos megsértése az Egyesült Királyságban nem nyer jogorvoslatot;

7. tudomásul veszi az Egyesült Királyság 2020. december 9-én frissített nemzeti adatstratégiáját, amely azt sugallja, hogy a személyes adatok védelméről áttérnek az adatok fokozott és szélesebb körű felhasználására és megosztására; rámutat, hogy „az adatok visszatartása negatívan hathat a társadalomra" álláspont, ahogyan azt a stratégia említi, nem összeegyeztethető az adatminimalizálás és a célhoz kötöttség elvével az általános adatvédelmi rendeletnek és az elsődleges jognak megfelelően;

8. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság Parlamentjének alkotmányügyi bizottsága 2004-ben ([18]) és közügyekkel foglalkozó bizottsága 2014-ben ([19]) javasolta az ICO függetlenségének biztosítását azáltal, hogy a Parlament olyan tisztségviselőjévé teszik, aki a Parlamentnek számol be ahelyett, hogy továbbra is a digitálismédia- és sportügyi miniszter nevezné ki őt; sajnálja, hogy ezt a javaslatot nem váltották valóra;

Adatfeldolgozás a bevándorlás ellenőrzése céljából

9. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság adatvédelmi jogszabályai eltérést mutatnak az alapvető adatvédelmi jogok és elvek egyes aspektusaitól, például a hozzáférési jogtól és az érintett azon jogától, hogy megtudja, kivel osztották meg az adatait, amennyiben ez az adatvédelem „nehezítené a bevándorlás hatékony ellenőrzését"; hangsúlyozza, hogy e mentesség használatának nyomon követését és megfelelőségét a megfelelőségi referencia által megkövetelt normákkal összhangban kell elvégezni, amely a gyakorlat és az elv megfontolását is megköveteli az által, hogy rámutat arra, hogy „nemcsak a harmadik országokba továbbított személyes adatokra alkalmazandó szabályok tartalmát kell figyelembe venni … de a meglévő rendszert is, az ilyen szabályok hatékonyságának biztosítása érdekében"; elismeri, hogy ezt az eltérést, amely az Egyesült Királyságban valamennyi adatkezelő számára rendelkezésre áll, az ICO és egy bíróság is támogatja, valamint hogy erre az eltérésre kizárólag eseti alapon lehet hivatkozni, és az eltérést szükséges és arányos módon alkalmazzák; emlékeztet arra, hogy a közelmúltban nyilvánosságra hozott információk szerint 2018. április 1. és 2019. március 31. között 17 780 betekintési kérelem érkezett a Belügyminisztériumhoz 146,75 millió érintett kezelt adataival kapcsolatban, valamint 2020-ban az érintettek belügyminisztériumhoz benyújtott kérelmeinek több mint 70 %-ában alkalmazták a bevándorlásra hivatkozó eltérést ([20]); hangsúlyozza, hogy még azokban az esetekben is, amikor a belügyminisztérium élt az eltéréssel, az információkhoz való hozzáférést nem tagadták meg teljes mértékben, hanem a kitakart dokumentumokra korlátozták;

10. megjegyzi, hogy ez a mentesség mostantól olyan uniós polgárokra is alkalmazható, akik az Egyesült Királyságban tartózkodnak vagy kívánnak tartózkodni; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a mentesség megszünteti az elszámoltathatóság és a jogorvoslat kulcsfontosságú lehetőségeit, és hangsúlyozza, hogy ez nem megfelelő védelmi szint;

([17]) Lomas, N., *UK's ICO faces legal action after closing adtech complaint with nothing to show for it*, TechCrunch, San Francisco, 2020.

([18]) Az alkotmányügyi bizottság hetedik jelentése, amelyet a brit alsóház 2006. június 13-án tett közzé. A 108. pont a következőképpen szól: „Jelentős előnyeit látjuk annak, hogy az Információs Biztos közvetlenül a Parlamentnek feleljen és az finanszírozza, valamint javasoljuk, hogy fontoljanak meg egy ilyen jellegű változtatást, ha lehetőség nyílik a jogszabály módosítására.".

([19]) A közigazgatási bizottság jelentése: „Ki tartozik felelősséggel? A kormány és a kormánnyal szerződő felek közötti kapcsolatok" című, az alsóház által 2014. november 4-én közzétett tanulmány. A 64. pont a következőképpen szól: „Az információs biztosnak és a büntetés-végrehajtási felügyelőségnek függetlenebbnek kell lennie a kormánytól, és a Parlamentnek kell tartoznia beszámolási kötelezettséggel. Az információs biztosnak, a köztisztviselői kinevezési biztosnak és a közélet normáival foglalkozó tanácsadó bizottság elnökének – a parlamenti és egészségügyi szolgáltatási ombudsmanhoz és a számvevőszék elnökéhez hasonlóan – a Parlament tisztviselőjének kell lennie.".

([20]) Az Open Rights Group 2021. március 3-i sajtóközleménye: „Dokumentumok feltárják, hogy a Belügyminisztériumhoz benyújtott, hozzáféréssel kapcsolatos kérelmek 70 %-ában éltek a bevándorlásra vonatkozó ellentmondásos mentességgel".

11. megismétli mély aggodalmát az érintettek jogaira vonatkozóan az Egyesült Királyság bevándorlási politikájában alkalmazott mentesség miatt; megismétli álláspontját, miszerint az Egyesült Királyság adatvédelmi törvényének a bevándorlási célokból feldolgozott személyes adatokra vonatkozó mentességét módosítani kell, mielőtt érvényes megfelelőségi határozat adható, ahogyan annak többször hangot adott, például az Egyesült Királysággal és Észak-Írországgal való új partnerségre vonatkozó javasolt tárgyalási megbízatásról szóló, 2020. február 12-i állásfoglalásában ([21]) és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság 2021. február 5-i véleményében ([22]); kéri a Bizottságot, hogy igyekezzen megszüntetni a bevándorlásra vonatkozó mentességet, illetve biztosítsa annak reformját, hogy a mentesség és annak alkalmazása megfelelő biztosítékokat nyújtson az érintettek számára és ne sértse a harmadik országoktól elvárt normákat;

Tömeges megfigyelés

12. emlékeztet az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság általi tömeges megfigyelésre, amelyet Edward Snowden visszaélést bejelentő személy tárt a világ elé; emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyságban a kormányzati kommunikációs központ (GCHQ) által működtetett „Tempora" program – száloptikás internetes gerinckábeleken keresztül – valós időben fogja el a kommunikációt és rögzít adatokat, hogy azok egy későbbi időpontban feldolgozhatók és lekérdezhetők legyenek; emlékeztet arra, hogy a kommunikáció tartalmának és metaadatainak e tömeges megfigyelésére attól függetlenül kerül sor, hogy vannak-e konkrét gyanúk vagy céladatok;

13. emlékeztet, hogy a Schrems I és a Schrems II ügyekben hozott ítéleteiben az EUB úgy ítélte meg, hogy a magánjellegű közlések tartalmához való tömeges hozzáférés a magánélet tiszteletben tartásához való jog lényegét érinti, és ilyen esetekben már nincs is szükség a szükségesség és az arányosság vizsgálatára; hangsúlyozza, hogy ezek az elvek az Egyesült Államokon kívüli más harmadik országokba, köztük az Egyesült Királyságba irányuló adattovábbításra vonatkoznak;

14. emlékeztet 2014. március 12-i állásfoglalására, amely szerint a GCHQ egyesült királyságbeli hírszerző ügynökség által megvalósított, válog6atás nélküli és nem gyanún alapuló tömeges megfigyelési programok egy demokratikus társadalomban összeegyeztethetetlenek a szükségesség és arányosság elvével, és az uniós adatvédelmi jog értelmében nem megfelelőek; elismeri, hogy az Egyesült Királyság azóta jelentősen megreformálta felügyeleti jogszabályait, és olyan biztosítékokat vezetett be, amelyek túlmutatnak az Európai Unió Bírósága által a második Schrems-ügyben hozott ítéletben ([23]) meghatározott feltételeken, és a legtöbb tagállam felügyeleti jogszabályaiban előírt biztosítékokon; különösen örvendetesnek tartja a tényleges bírósági jogorvoslathoz való teljes körű hozzáférés biztosítását; emlékeztet arra, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való joggal foglalkozó különleges ENSZ-előadó üdvözölte a nyomozati hatáskörökről szóló, 2016. évi törvénnyel a szükségesség, az arányosság és a valamely igazságügyi hatóság általi független jóváhagyás tekintetében bevezetett erős biztosítékokat;

15. emlékeztet arra, hogy 2018 szeptemberében az Emberi Jogok Európai Bírósága megerősítette, hogy az Egyesült Királyság tömeges adatlehallgatási és adatmegőrzési programjai – köztük a Tempora – „jogellenesek és összeegyeztethetetlenek egy demokratikus társadalomhoz szükséges feltételekkel" ([24]);

16. elfogadhatatlannak tartja, hogy a megfelelőségi határozattervezetek nem veszik figyelembe sem az Egyesült Királyság nagy adathalmazokkal kapcsolatos hatásköreinek alkalmazásával kapcsolatos korlátozások hiányát, sem pedig az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok közötti, Edward Snowden által feltárt hírszerzési műveletek tényleges alkalmazását, beleértve a következőket:

a) az ICO, illetve a bíróságok nem gyakorolnak hatékony érdemi felügyeletet a brit adatvédelmi jogban szereplő nemzetbiztonsági mentesség alkalmazása felett;

b) maga a törvény nem határozza meg az Egyesült Királyságban bevezetett „tömeges adatkezeléssel kapcsolatos hatáskörök" alkalmazására vonatkozó korlátozásokat, ahogyan azt az EUB előírja (hanem azt a végrehajtó hatalom mérlegelésére bízzák, a bírósági ellenőrzés tiszteletben tartása mellett);

([21]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0033.

([22]) Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleménye az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodásnak, valamint az Európai Unió és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti, a minősített adatok cseréjére és védelmére vonatkozó biztonsági eljárásokról szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről, LIBE_AL(2021)680848.

([23]) A C-31/18. sz., Adatvédelmi biztos kontra Facebook Ireland Limited és Maximillian Schrems ügyben hozott, 2020. július 16-i ítélet, ECLI:EU:C:2020:559.

([24]) Az Emberi Jogok Európai Bíróságának 2018. szeptember 13-i ítélete, Big Brother Watch és társai kontra Egyesült Királyság, 58170/13., 62322/14. és 24960/15. sz. kereset.

2021. május 21., péntek

c) a „másodlagos adatok” (metaadatok) határozattervezetben szereplő körülírása súlyosan félrevezető, és nem veszi figyelembe, hogy az ilyen adatok rendkívül árulkodóak és kényes természetűek lehetnek, valamint kifinomult automatizált elemzések tárgyát képezik (ahogy azt az EUB a Digital Rights Ireland ügyben [25] megállapította), ugyanakkor az Egyesült Királyság joga szerint a metaadatok nem élveznek érdemleges védelmet a brit hírszerző ügynökségek jogosulatlan hozzáférése, illetve azok brit hírszerző ügynökségek általi tömeges gyűjtése és mesterséges intelligencián alapuló elemzése ellen;

d) az „Öt szem” szövetség ügynökségei, különösen a GCHQ és az amerikai Nemzetbiztonsági Ügynökség a gyakorlatban minden hírszerzési adatot megosztanak;

rámutat továbbá, hogy az Egyesült Államok viszonylatában az Egyesült Királyság állampolgáraira a GCHQ és az amerikai Nemzetbiztonsági Ügynökség (NSA) közötti informális biztosítékokat alkalmazzák; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ezek a biztosítékok nem védenék meg azokat az uniós polgárokat vagy lakosokat, akiknek az adataira újbóli továbbítás és ezeknek az NSA-val való megosztása vonatkozhatna;

17. kéri a tagállamokat, hogy kössenek kémkedésellenes megállapodást az Egyesült Királysággal, és kéri a Bizottságot, hogy az egyesült királyságbeli kollégáival folytatott eszmecseréi során azt az üzenetet közvetítse, hogy amennyiben az Egyesült Királyság felügyeleti jogszabályai és gyakorlatai nem módosulnak, a megfelelőségi határozatok lehetővé tételére az jelentené az egyetlen lehetséges megoldást, ha a tagállamokkal kémkedésellenes megállapodásokat kötnek;

Újbóli adattovábbítás

18. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az Európai Unióból való kilépésről szóló 2018. évi törvény úgy rendelkezik, hogy az EUB az átmeneti időszak vége előtt kialakított ítélkezési gyakorlata „megtartott uniós joggá” válik, és így jogilag kötelező érvényű lesz az Egyesült Királyságra nézve; rámutat, hogy más nem uniós országok megfelelőségének értékelésekor az Egyesült Királyságot kötik az EUB Schrems I. és Schrems II. ítéletében meghatározott elvek és feltételek; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság bíróságai ennek ellenére nem fogják alkalmazni a Chartát; rámutat, hogy az Egyesült Királyságra már nem terjed ki az Európai Unió Bíróságának hatásköre, amely a legfelsőbb fok a Charta értelmezése szempontjából;

19. rámutat, hogy a digitális gazdaságról szóló 2017. évi törvény szerinti, a személyes adatok megosztására és a kutatási adatok újbóli továbbítására vonatkozó egyesült királyságbeli szabályok az EUB értelmezése szerint egyértelműen nem „lényegében egyenértékűek” az általános adatvédelmi rendeletben meghatározott szabályokkal;

20. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság jogot formált annak kinyilvánítására, hogy más harmadik országok vagy területek megfelelő adatvédelmet biztosítanak, függetlenül attól, hogy a szóban forgó harmadik ország vagy terület az EU szerint biztosít-e ilyen védelmet; emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság már kinyilvánította, hogy Gibraltár ilyen védelmet biztosít, noha az EU ezt nem tette meg; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság megfelelőségi státusza ezért az uniós jog alapján nem megfelelőnek ítélt országokba vagy területekre irányuló adattovábbításra vonatkozó uniós szabályok megkerüléséhez vezetne;

21. tudomásul veszi, hogy 2021. február 1-jén az Egyesült Királyság kérelmet nyújtott be csendes-óceáni partnerségről szóló átfogó és progresszív megállapodáshoz (CPTTP) való csatlakozásra, különösen „a modern digitális kereskedelmi szabályok előnyeinek kihasználása érdekében, amelyek lehetővé teszik az adatok tagok közötti szabad áramlását, megszüntetik a vállalkozások előtt álló szükségtelen akadályokat [stb.]”; aggodalommal állapítja meg, hogy a CPTTP-nek tizenegy tagja van, akik közül nyolc nem rendelkezik megfelelőségi határozattal az EU részéről; mély aggodalmát fejezi ki az uniós polgároktól és lakosoktól származó személyes adatok ezen országokba történő esetleges újbóli továbbítása miatt, amennyiben az Egyesült Királyság megfelelőségi határozatot kap [26];

---

[25] A Bíróság C-293/12. és C-594/12. sz., Digital Rights Ireland Ltd kontra Minister for Communications, Marine and Natural Resources és társai, Kärntner Landesregierung és társai egyesített ügyekben hozott 2014. április 8-i ítélete, ECLI:EU:C:2014:238.

[26] Az Egyesült Királyság Nemzetközi Kereskedelmi Minisztériumának „Az Egyesült Királyság a csendes-óceáni térség hatalmas szabadkereskedelmi övezetéhez való csatlakozásra irányuló kérelme” című, 2021. január 30-i sajtóközleménye.

22. sajnálja, hogy a Bizottság nem értékelte a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és Japán között létrejött, személyes adatokra vonatkozó rendelkezéseket is tartalmazó átfogó gazdasági partnerségi megállapodásnak az adatvédelem szintjével kapcsolatos hatását és lehetséges kockázatait;

23. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ha az Egyesült Királyság bármely jövőbeli kereskedelmi megállapodása – többek között az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság közötti kereskedelmi megállapodások – adattovábbításra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazna, az aláásná az általános adatvédelmi rendelet által nyújtott védelem szintjét;

II. **A BŰNÜLDÖZÉSBEN ÉRVÉNYESÍTENDŐ ADATVÉDELEMRŐL SZÓLÓ IRÁNYELV**

24. kiemeli, hogy az Egyesült Királyság az első olyan ország, amely tekintetében a Bizottság az (EU) 2016/680 irányelv szerinti megfelelőségi határozat elfogadását javasolta;

25. tudomásul veszi az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok közötti határokon átnyúló adathozzáférési megállapodást ([27]) az Egyesült Államok számításifelhő-törvénye („US Cloud Act agreement”) alapján, amely megkönnyíti a bűnüldözési célú adattovábbítást; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez indokolatlan hozzáférést tesz lehetővé az Egyesült Államok hatóságai számára az uniós polgárok és lakosok személyes adataihoz; osztja az Európai Adatvédelmi Testület azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy az EU és az Egyesült Államok közötti keretmegállapodásban ([28]) előírt, értelemszerűen alkalmazott biztosítékok a személyes adatokhoz való hozzáférés tekintetében megfelelnek-e az egyértelmű, pontos és hozzáférhető szabályok kritériumainak, illetve kellőképpen rögzítenek-e biztosítékokat ahhoz, hogy azok az Egyesült Királyság joga szerint hatékonyak és érvényesíthetők legyenek;

26. emlékeztet arra, hogy az EUB C-623/17. sz. ítéletét úgy kell értelmezni, hogy az uniós joggal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az elektronikus hírközlési szolgáltatókat általánosságban a nemzetbiztonság védelme céljából a forgalmi és helymeghatározó adatok általános és különbségtétel nélküli továbbítására kötelezi;

27. megjegyzi, hogy ebben az ügyben az EUB megállapította, hogy az Egyesült Királyságban a nyomozati jogkörök szabályozásáról szóló 2000. évi törvény (Regulation of Investigatory Powers Act 2000) alapján végzett tömeges adatgyűjtés jogellenes volt; rámutat, hogy a szükségesség és arányosság elvének megerősítése érdekében ezt a törvényt azóta a nyomozati hatáskörökről szóló jogszabály (Investigatory Powers Act – IPA 2016) váltotta fel; hangsúlyozza, hogy az IPA 2016 bírósági felügyelet alá vonja a lehallgatást, és felhatalmazza az egyéneket arra, hogy hozzáférjenek adataikhoz és panaszt nyújtsanak be a nyomozati hatáskörrel foglalkozó bírósághoz; sajnálja azonban, hogy az IPA 2016 továbbra is lehetővé teszi a tömeges adatmegőrzés gyakorlatát;

28. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy közelmúltbeli beszámolók szerint az Egyesült Királyság Belügyminisztériuma az IPA 2016 keretében egy tömeges adatgyűjtési és -megőrzési rendszer tesztelését végzi;

29. emlékeztet arra, hogy 2020. február 12-i állásfoglalásában az Európai Parlament hangsúlyozta, hogy „az Egyesült Királyság nem férhet hozzá közvetlenül az uniós információs rendszerek adataihoz, és nem vehet részt a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel foglalkozó uniós ügynökségek irányítási struktúráiban, miközben az információk – köztük a személyes adatok – Egyesült Királysággal való megosztására szigorú biztosítékokat, ellenőrzési és felügyeleti feltételeket kell rögzíteni, ideértve a személyes adatok uniós jog által biztosított védelemmel egyenértékű védelmét is”; tudomásul veszi, hogy hiányosságokat tártak fel az adatvédelmi törvény Egyesült Királyság általi végrehajtásának módjában, arra az időszakra vonatkozóan, amikor az állam még az Unió tagja volt; emlékeztet rá, hogy az Egyesült Királyság másolati példányt rögzített és őrzött a Schengeni Információs Rendszerről; elvárja, hogy az Egyesült Királyság bűnüldöző hatóságai a jövőben a személyes adatok cseréje során maradéktalanul tegyenek eleget az alkalmazandó szabályoknak; emlékeztet rá, hogy az Egyesült Királyság már csak „találat/nincs találat” alapon fér hozzá bizonyos uniós bűnüldözési adatbázisokhoz, és jogilag nincs hozzáférése a Schengeni Információs Rendszerhez;

([27]) Megállapodás Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormánya és az Amerikai Egyesült Államok kormánya között (2019. október 3.) a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából az elektronikus adatokhoz való hozzáférésről.

([28]) Megállapodás az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között a bűncselekmények megelőzésével, nyomozásával, felderítésével és a vádeljárás lefolytatásával kapcsolatos személyes adatok védelméről (HL L 336., 2016.12.10., 3. o.).

2021. május 21., péntek

30. aggodalmát fejezi ki a 2021. januárban tett felfedezés miatt, miszerint véletlenül 400 000 bűnügyi nyilvántartási adatot töröltek az Egyesült Királyság rendőrségének nemzeti számítógépéről; hangsúlyozza, hogy már csak ezért sem lehet megbízni az Egyesült Királyság bűnüldözési célú adatvédelmi erőfeszítéseiben;

31. megjegyzi, hogy a megfelelőségi határozat tervezete átfogóan értékeli mindazon egyesült királyságbeli hatóságok jogait, amelyek a nemzeti jog értelmében felhatalmazást kaptak a személyes adatok nemzetbiztonsági okokból történő lehallgatására és megőrzésére; üdvözli továbbá, hogy a hírszerző közösséggel foglalkozó hatóságokra vonatkozó részletes felügyeleti jelentések információkkal szolgálnak az Egyesült Királyság jelenlegi megfigyelési gyakorlatáról; kéri a Bizottságot, hogy folytassa az Egyesült Királyság adatmegőrzési és jogszerű lehallgatási hatáskörébe tartozó kommunikációs adattípusok értékelését és nyomon követését;

32. rámutat, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás a DNS-adatok, az ujjnyomatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok cseréjére, az utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) továbbítására és feldolgozására, az operatív információk terén folytatott együttműködésre, valamint az Europollal és az Eurojusttal való együttműködésre vonatkozó címeket tartalmaz, amelyek a megfelelőségi határozattól függetlenül alkalmazandók lesznek; emlékeztet azonban az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság kereskedelmi és együttműködési megállapodásról szóló, 2021. februári véleményében kifejezett aggályokra a megállapodás prümi adatokra és PNR-re vonatkozó címei értelmében a személyes adatok Egyesült Királyság számára biztosított különleges felhasználásával és hosszabb idejű megőrzésével kapcsolatban, ami nincs összhangban a tagállamok általi felhasználással és megőrzéssel; emlékeztet arra a jogra, hogy a tervezett nemzetközi megállapodás jogszerűségének és különösen annak az alapvető jogok védelmével való összeegyeztethetőségének ellenőrzése érdekében jogilag lehetőség nyílik kereset nyújtására a Bírósághoz ([29]);

Következtetések

33. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az uniós vállalkozásokat arról, hogy a megfelelőségi határozat szilárd, elégséges és jövőorientált jogalapot biztosít az adattovábbításhoz; hangsúlyozza, hogy fontos biztosítani e megfelelőségi határozat elfogadhatóságát egy esetleges EUB-felülvizsgálat során, és hangsúlyozza, hogy ezért az Európai Adatvédelmi Testület véleményében megfogalmazott valamennyi ajánlást figyelembe kell venni;

34. üdvözli, hogy a megfelelőségi határozatok csak négy évig lesznek alkalmazandók, mivel az Egyesült Királyság – most, hogy már nem uniós tagállam – dönthet úgy, hogy módosítja azokat a jogszabályokat, amelyek tekintetében a Bizottságnak megfelelőségértékelést kell végeznie; felhívja a Bizottságot, hogy addig is kövesse nyomon az Egyesült Királyságban az adatvédelem jogi és gyakorlati szintjét, valamint a megfelelőségi határozat 2025-ben esedékes megújítását megelőzően végezzen átfogó értékelést;

35. úgy véli, hogy a Bizottság túllép az (EU) 2016/679 rendeletben és az (EU) 2016/680 irányelvben biztosított végrehajtási hatáskörén azzal, hogy két olyan végrehajtási határozatot fogad el, amely nincs összhangban az uniós joggal, ráadásul azok elfogadásával nem oldja meg az ezen állásfoglalásban megfogalmazott összes aggályt; ezért tiltakozik a két végrehajtási jogi aktus ellen, mivel a végrehajtási határozattervezetek nincsenek összhangban az uniós joggal;

36. kéri a Bizottságot, hogy módosítsa a két bizottsági végrehajtási határozattervezetet annak érdekében, hogy azok teljes mértékben összhangban legyenek az uniós joggal és az ítélkezési gyakorlattal;

37. kéri, hogy a nemzeti adatvédelmi hatóságok függesszék fel az olyan személyes adatok továbbítását, amelyekhez az Egyesült Királyság hírszerző hatóságai válogatás nélkül hozzáférhetnek, ha a Bizottság még azt megelőzően elfogadná az Egyesült Királysággal kapcsolatos megfelelőségi határozatait, hogy az Egyesült Királyság megoldotta volna a fent említett problémákat;

38. kéri a Bizottságot és az Egyesült Királyság illetékes hatóságait, hogy dolgozzanak ki cselekvési tervet annak érdekében, hogy mihamarabb kezeljék az Európai Adatvédelmi Testület véleményeiben azonosított hiányosságokat és az Egyesült Királyság adatvédelme tekintetében még megoldásra váró egyéb kérdéseket, ami a végleges megfelelőségi határozat előfeltétele;

39. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az Egyesült Királyságban az adatvédelem szintjét, valamint a tömeges megfigyeléssel kapcsolatos jogszabályokat és gyakorlatokat; rámutat, hogy az általános adatvédelmi rendelet V. fejezete egyéb jogi lehetőségeket is tartalmaz a személyes adatok Egyesült Királyságba történő továbbítására; emlékeztet arra, hogy az Európai Adatvédelmi Testület iránymutatásaival összhangban az általános adatvédelmi rendelet 49. cikke szerinti különleges helyzetekkel kapcsolatos eltérésekre támaszkodó adattovábbításoknak kivételesnek kell lenniük;

([29]) Az Európai Parlament állásfoglalása az Egyesült Államok Vámügyi és Határvédelmi Irodájának rendelkezésére bocsátott, a légiutasok utasnyilvántartási adatállományában tárolt személyes adatok megfelelő védelméről szóló bizottsági határozatról (HL C 103. E, 2004.4.29., 665. o.).

40. sajnálja, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta az Európai Parlament arra irányuló felhívását, hogy függessze fel az adatvédelmi pajzsot, amíg az amerikai hatóságok nem teljesítik annak feltételeit, ehelyett pedig mindig „a helyzet nyomon követését” részesítette előnyben anélkül, hogy konkrét eredményt ért volna el a polgárok adatvédelme és a vállalkozások jogbiztonsága tekintetében; sürgeti a Bizottságot, hogy vonja le a tanulságot a múltbeli kudarcaiból, amikor figyelmen kívül hagyta az Európai Parlamentnek és a szakértőknek a korábbi megfelelőségi határozatok meghozatalával és nyomon követésével kapcsolatos felhívásait, valamint hogy az uniós adatvédelmi jogszabályok megfelelő végrehajtását az egyes polgárok panaszait követően ne hagyja az Európai Unió Bíróságára;

41. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az Egyesült Királyság adatvédelmi jogszabályait és gyakorlatait, haladéktalanul tájékoztassa a Parlamentet és konzultáljon vele az Egyesült Királyság adatvédelmi rendszerének jövőbeli változásairól, és biztosítson ellenőrzési szerepet a Parlamentnek az új intézményi keretben, többek között az olyan érintett szervek tekintetében, mint a Bűnüldözési és Igazságügyi Együttműködési Szakértői Bizottság;

o

o o

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a tagállamoknak és az Egyesült Királyság kormányának.